

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 8Csp/157/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117216689
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Jaselský
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8117216689.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom, JUDr. Jozefom Jaselským, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: Z.. U. I., E.. XX.XX.XXXX, I. K. XXXX/X, XXX XX Z., o zaplatenie 2.849,61 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.633,72 € do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalobca je p o v i n n ý nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 14 %.

o d ō v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 26.6.2016 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 2.849,61 € spolu s úrokom vo výške 28 % p.a. zo sumy 2.849,61 € od 13.6.2017 do zaplatenia a nahradiť trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku.

2. Žalobca poukázal na skutočnosť, že dňa 4.3.2013 uzavrel so žalovaným v súlade s § 269 ods. 2, § 708 a nasl. Obchodného zákonníka a Všeobecnými obchodnými podmienkami žalobcu (ďalej len „VOP“) Zmluvu č. 1467387004 (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej žalobca pre žalovaného zriadil a viedol osobný účet žalovaného. V zmysle ods. 3.8 VOP žalovaný ako klient je povinný mať na účte dostatok finančných prostriedkov postačujúcich na vykonanie požadovaných transakcií, splátok úveru, poplatkov v zmysle Sadzobníka poplatkov žalobcu a akýchkoľvek záväzkov voči žalobcovi. Žalovanému bolo počas trvania zmluvného vzťahu poskytnuté povolené prečerpanie dňa 24.9.2013 vo výške 680,- €, ktoré bolo dňa 18.3.2014 znížené na 0 €. Žalobca opätovne poskytol žalovanému povolené prečerpanie dňa 27.10.2014 vo výške 1.200,- € a následne dňa 23.3.2015 bolo žalovanému poskytnuté povolené prečerpanie vo výške 1.500,- €. Žalovaný mal poskytnutú službu povolené prečerpanie na účte s úrokom 19,9 % p.a.. Žalovaný však opakovane prekračoval povolený limit, čím porušoval zmluvu tým, že sa dostal do omeškania s vyplatením povoleného prečerpania (v zmysle ustanovenia 3.12 VOP). Na základe uvedeného žalobca dňa 2.5.2016 znížil žalobcovi limit povoleného prečerpania na 0 €. Po znížení limitu na 0 € sa dlh žalovaného navyšoval z právneho titulu prekročenia, ktoré upravuje zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (§ 2 písm. f/ a § 18). Vzhľadom na porušenie zmluvnej povinnosti žalovaným tým, že sa dostal na účte do nepovoleného prečerpania vo výške žalovanej istiny a tento dlh nevyrovnal, žalobca zatvoril účet žalovaného, o čom žalovaného informoval posledným výpisom z účtu. Účet je možné zatvoriť len pokiaľ je na ňom nulový zostatok, preto žalobca pred zatvorením účtu vykonal dňa 12.6.2017 internú účtovnú transakciu, kedy debetný zostatok na účte klienta previedol na svoj vnútorný pohľadávkový účet; ide o internú transakciu žalobcu, nie o úhradu zo strany žalovaného. Žalobca od Zmluvy odstúpil dňa 12.6.2017 na čo žalovaného upozornil listom

z 29.5.2017. V zmysle ods. 3.12 VOP, ak nepovolené prečerpanie nastane, musí ho majiteľ účtu bez zbytočného odkladu vyrovnať. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“ a to vo výške 28 % p.a. (úroková sadzba platná od 1.7.2012) až do vyplatenia celej pohľadávky; úrok vo výške 28 % p.a. si žalobca uplatnil zo sumy 2.849,61 € (nepovolené prečerpanie účtu) odo dňa nasledujúceho po prevode debetného zostatku na účte žalovaného na vnútorný pohľadávkový účet žalobcu.

3. Žalovaný v podaní doručenom súdu dňa 7.3.2018 predmetnú pohľadávku nepoprel, no nevedel sa vyjadriť k výške zostatku. Podľa jeho názoru žalobca naťahoval termín podania na súd s cieľom získania úrokov z omeškania vo väčšom rozsahu.

4. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to: Zmluvou o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, Zmluvou o povolenom prečerpaní na účte, Európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, Všeobecnými obchodnými podmienkami Prima banka Slovensko, a.s., Sadzobníkom poplatkov Prima banka Slovensko, a.s., výpismi z účtu žalovaného, prehľadom obrátov na účte, Odstúpením od zmluvy o účte.

5. Tunajší súd dňa 25.4.2018 rozhodol vo veci rozsudkom, č.k. 8Csp/157/2017-187, ktorým žalobu zamietol a žalobcu zaviazal nahradiť žalovanému trovy konania v plnom rozsahu. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že vychádzajúc z právneho posúdenia zisteného skutkového stavu mal za to, že medzi žalobcom a žalovaným došlo k uzavretiu zmluvného vzťahu, ktorý má spotrebiteľský charakter, na základe ktorého žalobca zriadil a viedol v prospech žalovaného bežný účet. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná. Zmluva uzavretá medzi účastníkmi je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka. Zmluvu uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy ako aj VOP bol daný žalobcom bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, ak je to pre spotrebiteľa výhodnejšie. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že keďže si žalovaný svoje povinnosti zo zmluvy riadne a včas neplnil, žalobca zaslal žalovanému odstúpenie od Zmluvy, ktoré podal na pošte dňa 29.5.2017. Momentom odstúpenia od zmluvy vznikajú práva a povinnosti z porušenia práva (bezdôvodné obohatenie, náhrada škody) a účastníci zrušenej zmluvy si majú navzájom vrátiť už vykonané plnenia (§ 457 Občianskeho zákonníka). Od uvedeného dátumu mal žalobca možnosť uplatniť svoju pohľadávku voči žalovanému, keďže sa žalovaný na jeho úkor bezdôvodne obohatil. V zmysle odstúpenia od zmluvy mal žalovaný uhradiť svoj dlh do 7 dní od doručenia odstúpenia od zmluvy. Vzhľadom na to, že súd prvej inštancie považoval dojednanie obsiahnuté v ods. 3.11.5 VOP účinných od 15.1.2017 o zániku Zmluvy ku dňu doručenia odstúpenia za dojednanie, ktorého obsahom a účelom je obchádzanie ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, t.j. za neplatné, na právny vzťah založený Zmluvou použil ustanovenie § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje. Na odlišné dojednanie nie je možné prihliadať aj preto, že je pre spotrebiteľa nevýhodné a žalobca nepreukázal individuálnosť jeho dojednaní. Keďže sa Zmluva zrušila od počiatku odstúpením od zmluvy zo strany žalobcu, nastal režim bezdôvodného obohatenia, teda strany si majú vydať to, čo si navzájom plnili. Vzhľadom k tomu, že žalovaný uhradil žalobcovi viac ako čerpal, súd žalobu zamietol.

6. Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie v zákonom stanovenej lehote.

7. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd uznesením zo dňa 18.12.2018, č.k. 25Co/64/2018-207, zrušil rozsudkom súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného uviedol, že vzhľadom na povahu účastníkov zmluvy v danom prípade je potrebné zmluvu považovať za spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka platného v čase uzavretia zmluvy, nakoľko jej účastníci definične spĺňajú charakteristiku dodávateľa a spotrebiteľa.

Žalobca podaním zo dňa 29.5.2017 oznámil žalovanému, že odstupuje od príslušnej zmluvy o účte. Odstúpením od zmluvy zmluva zaniká. Odstúpenie od zmluvy s účinkami ex nunc nie je v rozpore ani s ustanovenia § 48 Občianskeho zákonníka. Z ustanovenia § 48 ods. 1 OZ - „od zmluvy možno odstúpiť, len ak je v tomto zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté“ vyplýva, že Občiansky zákonník umožňuje odlišné dohodnutie účinkov odstúpenia, a to dohodou strán. V odseku 2 tohto ustanovenia je uvedené, že odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak. Právne následky odstúpenia od zmluvy boli dohodnuté v čl. II. zmluvy o úvere. Z bodu 5. čl. II. vyplýva, že zánik platnosti a účinnosti Zmluvy, ani príslušných zmlúv sa nedotýka povinnosti majiteľa účtu vysporiadať všetky svoje záväzky voči žalobcovi, ktoré vznikli zo Zmluvy, z príslušných zmlúv alebo v súvislosti s nimi. Odvolací súd mal za to, že súd prvej inštancie nesprávne aplikoval právny predpis, pretože právne následky odstúpenia od zmluvy boli medzi účastníkmi zmluvy dohodnuté v čl. II. bode 5 zmluvy o úvere v spojení s bodom 3.11.5. VOP. Vzhľadom na dohodu účastníkov o inej úprave zániku zmluvy tak v prejednávanvej veci nejde o nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvej inštancie správne aplikovať ustanovenia § 48 ods. 2 OZ, keď odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak. Bude preto potrebné prihladiť na dohodu účastníkov v čl. II. bod 5. Zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov, keďže právne následky odstúpenia od zmluvy boli dohodnuté v tomto čl. II.. Pri dohodnutých úrokoch treba skúmať následne ich primeranosť.

8. Na prejednanie veci súd znova nariadil pojednávanie, na ktoré sa nedostavil žalobca, ktorý svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil a súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti. Na pojednávanie sa nedostavil ani žalovaný, ktorý svoju neprítomnosť ospravedlnil a súhlasil s prejednaním veci jeho neprítomnosti.

9. Súd doplnil dokazovanie, pričom zistil nasledovné:

10. Žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 4.3.2013 Zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, na základe ktorej žalobca pre žalovaného zriadil a viedol osobný účet žalovaného č. XXXXXXXXXXX/XXXX v mene EUR.

11. Žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 24.9.2013 Zmluvu o povolenom prečerpaní na účte na základe, ktorého žalobca zriadil žalovanému povolené prečerpanie na účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX do výšky 680,- € s variabilnou úrokovou sadzbou, ktorá ku dňu podpisu činila 19,9 % v zmysle podmienok uvedených vo Všeobecných obchodných podmienkach - Prima banka Slovensko, a.s. v platnom znení (ďalej len „VOP“). Podľa bodu 2 bude prekročenie limitu nepovoleným prečerpaním a bude mať za následok vznik povinnosti platiť popri dohodnutom úroku tiež úrok z omeškania z prekročenie časti limitu.

12. Žalovaný podaním zo dňa 4.4.2013 požiadal žalobcu o zvýšenie limitu povoleného prečerpania na sumu 1.500,- €, s čím žalobca konkludentne súhlasil.

13. Žalobca podaním zo dňa 29.5.2017 odstúpil od príslušnej zmluvy o účte, ako aj súvisiacej zmluvy o povolenom prečerpaní, z dôvodu, že účet žalovaného bol aj po upozornení v nepovolenom prečerpaní, ktorý v uvedenému dňu činil 2.745,39 € s tým, že spolu so zánikom zmluvy o účte zanikli všetky zmluvy o poskytovaní bankových produktov/služieb Žalobca zároveň vyzval žalovaného na úhradu debetného zostatku v lehote 7 dní odo dňa doručenia tohto oznámenia.

14. Žalobca vykonal dňa 12.6.2017 „Bezhotovostný prevod. Vyrovnanie zostatku zatvoreného účtu/Prevedenie dlhu klienta“, t.j. internú účtovnú transakciu, ktorá nie je úhradou zo strany žalovaného, keď debetný zostatok na účte žalovaného vo výške 2.849,61 € previedol na svoj pohľadávkový účet, pričom zatvoril účet žalovaného s nulovým zostatkom, o čom žalovaného informoval posledným výpisom z účtu za obdobie od 31.12.2016 do 12.6.2017.

15. Z prehľadu obrátov na účte súd zistil, že žalovaný čerpal prostriedky vo výške 45.187,01 € (výber z bankomatov, výbery v hotovosti, platby cez POS terminál, trvalé príkazy a internetbanking, bezhotovostné prevody). Poplatky ku dňu zániku zmluvy činili 428,25 €, pričom pozostávali z poplatku za transakcie (36,65 €), poplatku za balík služieb (198,90 €), poplatku za upozornenie - debet (45,- €), poplatok za zistenie zostatku cez bankomat inej banky SR (7,20 €), poplatok za výzvu - debet (30,- €), poplatok za vedenie exekúcie (105,- €), poplatok za zrušenie trvalého príkazu (2,- €), poplatok za

zmenu PIN (3,50 €). Úroky počas trvania povoleného prečerpania (do 17.3.2014) činili 49,16 €. Dĺžná suma počas trvania nepovoleného prečerpania bola úročená sadzbou 28 % počnúc 18.3.2014, pričom vyčíslené úroky ku dňu zániku zmluvy činili 1.215,89 €. Kreditné operácie žalovaného predstavovali sumu 44.030,70 €.

16. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

Podľa § 269 ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „Obchodný zákonník“) účinného v čase uzavretia zmluvy účastníci môžu uzavrieť aj takú zmluvu, ktorá nie je upravená ako typ zmluvy. Ak však účastníci dostatočne neurčia predmet svojich záväzkov, zmluva nie je uzavretá.

Podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka platného a účinného v rozhodnom období touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 708 ods. 1,2 Obchodného zákonníka zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť do určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa. Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

Podľa § 710 Obchodného zákonníka, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl. Obchodného zákonníka).

Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej aj len „ZoSÚ“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 18 ods. 1 zákona NR SR č. 129/2010 Z.z., ak ide o zmluvu o otvorení bežného účtu a existuje možnosť, že sa spotrebiteľovi umožní prekročenie, veriteľ je povinný informovať spotrebiteľa pravidelne v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, podmienkach, ktoré upravujú jej uplatňovanie, indexe alebo referenčnej sadzbe, ktorá sa vzťahuje na pôvodnú úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, sankciách, úrokoch z omeškania a poplatkoch za toto prekročenie a podmienkach, za ktorých sa tieto poplatky môžu meniť.

Podľa § 18 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z.z., ak ide o prekročenie, ktoré trvá viac ako jeden mesiac, veriteľ bezodkladne informuje spotrebiteľa písomne alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi o

- a) prekročení,
- b) výške prekročenej čiastky,
- c) úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru,
- d) akýchkoľvek uplatniteľných sankciách, poplatkoch alebo úrokoch z omeškania,
- e) iných možnostiach riešenia tohto prekročenia vrátane ponuky iných úverových produktov.

V zmysle § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2 a ods. 3 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

V zmysle § 54 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 48 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté. Odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

Podľa § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

Podľa § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

17. Na základe vykonaného dokazovania je nepochybné, že medzi žalobcom a žalovaným došlo k uzavretiu zmluvného vzťahu, ktorý má spotrebiteľský charakter, na základe ktorého žalobca zriadil a viedol v prospech žalovaného bežný účet.

18. Keďže si žalovaný svoje povinnosti zo zmluvy riadne a včas neplnil, t.j. nemal dostatok peňažných prostriedkov na bežnom účte a z toho dôvodu sa dostal do nepovoleného prečerpania, žalobca v zmysle bodu 3.11.5 VOP odstúpil od zmluvy o bežnom účte ako aj od zmluvy o poskytovaní súvisiacich bankových produktov a služieb podaním zo dňa 29.5.2017. V zmysle odstúpenia od zmluvy mal žalovaný uhradiť svoj dlh do 7 dní od doručenia odstúpenia od zmluvy. V dôsledku odstúpenia síce Zmluva zanikla, avšak nebola zrušená od počiatku (ex tunc), ale ex nunc. V zmysle čl. II bod 5 Zmluvy zánik platnosti a účinnosti Zmluvy sa nedotýka povinností majiteľa účtu vysporiadať svoje záväzky, ktoré vznikli zo Zmluvy.

19. Žalobca vykonal na účte debetné obraty vo výške 45.187,01 €, poplatky ku dňu zániku zmluvy činili 428,25 € a úroky počas trvania povoleného prečerpania (do 17.3.2014) činili 49,16 €, t.j. celková dlžná suma predstavuje spolu 45.664,42 €. Kreditné operácie na účte boli v sume 44.0130,70 €, a teda rozdiel medzi debetnými a kreditnými operáciami činí 1.633,72 €, na zaplatenie ktorého súd zaviazal žalovaného.

20. Súd zamietol žalobu v časti zaplatenia sumy vo výške 1.265,05 €, t.j. úrokov vo výške 28 % p.a. z istiny, ktoré boli vyčíslené počas trvania nepovoleného prečerpania od 18.3.2014 do zániku Zmluvy, t.j. do 12.6.2017, ako a aj úrokov vo výške 28 % p.a. zo sumy 2.849,461 € od 13.6.2017 do zaplatenia. Prekročenie je poskytnutie peňažných prostriedkov nad rámec zostatku na bežnom účte, pričom s takýmto obsahom právneho vzťahu najviac korešponduje úprava § 710 Obchodného zákonníka s odkazom na ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, teda úprava zmluvy o úvere poskytnutého prostredníctvom bežného účtu. Podľa § 497 Obchodného zákonníka sú podstatnými

náležitostami zmluvy o úvere suma peňažných prostriedkov poskytnutých veriteľom a záväzok dlžníka vrátiť ju s úrokom. Preto musí byť pre platné dojednanie prekročenia dohodnuté do akej sumy sa majiteľovi bežného účtu prekročenie poskytuje a záväzok vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky s úrokom. Nie je prípustné, aby mal veriteľ nárok na zaplatenie úroku z prekročenia na základe toho, že úrokovú sadzbu si určí sám (vlastným sadzobníkom) a spotrebiteľ informuje o jej výške v zmysle § 18 ZoSÚ. Okrem toho sa web stránka vo všeobecnosti nepovažuje za trvanlivé médium a teda si žalobca ani nesplnil povinnosť podľa § 18 ods. 2 ZoSÚ. Spotrebiteľ taktiež nemal možnosť nijakým spôsobom ovplyvniť obsah VOP či sadzobníka poplatkov a vyjadriť sa k nim, príp. meniť výšku úroku. Tieto dokumenty nie sú žalovaným ani podpísané a tiež žalobca nepreukázal, že by s ich obsahom žalovaného aj skutočne oboznámil. Súd preto pre absenciu dohody strán o úroku preto dospel k záveru, že nedošlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere formou prekročenia. Ak by aj súd považoval dohodu za platnú, nebolo by možné priznať žalobcovi úrok v sadzbe 28 % ročne, ktorý má sankčný charakter, nakoľko takýto nárok je v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 Občianskeho zákonníka) a ust. § 53 ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka. Žalobca má právny nárok na zaplatenie dlžnej istiny, ako aj úroku z omeškania (§ 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.), ktorý vznikol v dôsledku porušenia zmluvných podmienok zo strany žalovaného, avšak priznanie požadovaného úroku by v danom prípade bolo v rozpore § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

V rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, rozhodne súd aj bez návrhu o nároku na náhradu trov konania (§ 262 ods. 1 CSP). Súd v zmysle ust. § 255 ods. 2 CSP priznal čiastočne úspešnému žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 14 %. Žalobca mal v pomere k pôvodne žalovanej sume (2.849,61 €) úspech v rozsahu 57 % a neúspech v rozsahu 43 %. Miera úspechu žalobcu tak činí 14 % (57 - 43). O výške náhrady trov konania súd nerozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia, nakoľko z obsahu spisu žalovanému nevyplývajú žiadne trovy konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prešov, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.